

Sammen med denne sag foretoges:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 67: Forslag til lov om ændring af lov om en satsreguleringsprocent.

Af finansministeren (Mogens Lykketoft).
(Fremsat 14/11 96).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Susanne Fast Jensen (S):

Baggrunden for lovforslag nr. L 66 kan ses i tre hovedpunkter.

For det første er det hensigtsmæssigt at fjerne en række interne statslige overførsler fra skatte- og afgiftsprovenuet til Arbejdsmarkedsfonden. Fjernelsen af disse bogholderimæssige overførsler sker først og fremmest af hensyn til den finanspolitiske målsætning om balance på de offentlige finanser. Fjernelsen medfører endvidere, at det særlige loft over lønmodtagerbidraget i dagpengefonden ikke overskrides i 1997, således at den oprindelig fastsatte bidragsprocent på 8,0 fra 1997 fastholdes.

Med nedsættelsen af satsreguleringsprocenten i lovforslag nr. L 67 undgås hermed et provenutab på ca. 610 mio. kr. for de offentlige kasser i 1997.

For det andet er der konstateret et behov for at præcisere og justere nogle af reglerne, der har betydning for den praktiske administration af arbejdsgivernes eget bidrag, der fra 1. januar skal opkræves med 0,19 pct. af bidragsgrundlaget.

Og for det tredje indeholder lovforslag nr. L 66 en række mindre justeringer og tilføjelser, som dels er administrativt hensigtsmæssige, dels forenkler.

Lovforslag nr. L 67 indeholder ud over den tidligere nævnte nedsættelse af satsreguleringsprocenten også en tydeliggørelse af, hvordan tilpasningsprocenten skal beregnes, samt en mere hensigtsmæssig tidsfrist for udmeldingen af satsreguleringsprocenten.

Socialdemokratiet kan derfor anbefale både lovforslag nr. L 66 og L 67.

Charlotte Antonsen (V):

Jeg har stor forståelse for, at Socialdemokratiet i dag har valgt at sætte et nyindkaldt medlem af Folketinget som ordfører på denne her sag, fordi vi har sådan en uskreven regel her i Tinget om,

at vi ikke går for meget i flæsket på de nyvalgte. Og det her er jo i hvert fald en sag, som jeg godt kan forstå at man ikke ønsker at vi går for meget i flæsket i. Det er den ene ting.

Den anden er, at det jo er noget ejendommeligt, at man allerede, da man lavede lov-kataloget, kunne offentliggøre, at man havde et lovforslag på dette område parat. Hvorfor bliver det først fremsat nu? Hvorfor skal det hastes igennem? Hvorfor skal vi allerede i dag afgive betænkning, når forslaget først blev fremsat i går eftermiddags? Hvorfor skal det allerede tredjebehandles på torsdag? Jeg synes da, at det er et eklatant eksempel på, at regeringen ikke tør møde hverken befolkningen eller Folketinget med åbne øjne og tage diskussionen om indholdet af de forslag, der kommer her.

For Venstre er der ikke nogen tvivl om, at bruttoskatten skal afskaffes, den skal ikke ændres, den skal ikke forhøjes, den skal gradvis afskaffes. Det har vi så også fremsat forslag om i forbindelse med vores finanslovforslag.

Jeg ved godt, at regeringens forslag primært har andre formål, først og fremmest at korrigere for finansministerens regnefejl på 1½ mia. kr. Men som bekendt stemte Venstre imod bruttoskatten ved indførelsen, fordi det var en ny ekstra skattebyrde, der er blevet camoufleret som dækkende arbejdsmarkedsydelse, men reelt lægges den jo på den enkelte familie, på erhvervsvirksomheder og private udlejere. Derfor vil vi fortsat stemme imod også denne gang.

Da bruttoskatten blev indført, lovede finansministeren, at den skulle følge udgifterne til bekæmpelse af ledigheden. Men det er åbenbart ikke længere hans politik, tværtimod har finansministeren gentagne gange forsøgt at lægge andre udgifter ind i arbejdsmarkedsfonde, som bruttoskatten finansierer.

Først fjernede man adskillelsen af fondene, så pengene kunne flyttes rundt, sidste år forsøgte man at lægge højskoleudgifter ind i en af fondene, i år er det så 1 mia. kr. til kommunal jobtræning. Dernæst overfører man 9 mia. kr. i bidrag øremærket til arbejdsmarkedsformål til det almindelige statsbudget.

Tilsagnet om, at bruttoskatten skulle reduceres, hvis fondenes udgifter faldt, holder ganske enkelt ikke. Også her er man løbet fra skatte-reformen og det, man lovede i 1994.

Under finanslovforhandlingerne har finansministeren så forsøgt at få De Konservative til at hoppe på en forhøjelse af bruttoskatten til 14 pct., der jo så også rammer specielt pensionsop-